

Şifāt Wudu al-Nabi

Steg för steg beskrivning av Profetens Ablution

Detta täcker alla detaljer för muslimens tvagning. Den förenar också de meningsskiljaktigheter som finns i vissa aspekter av denna dyrkanshandling.

Inledning

Sannerligen tillkommer allt lov Allāh, vi prisar Honom och söker Hans hjälp och ber om Hans förlåtelse, och vi söker skydd hos Allāh från våra sjäalars ondska och våra onda handlingar. Den som Allāh vägleder finns det ingen som kan vilseleda, och den som Allāh vilseleder finns det ingen som kan vägleda, och jag vittnar om att ingen har rätt att dyrkas utom Allāh Allena, utan partner, och jag vittnar om att Muhammad är Hans tjänare och Hans sändebud.

O människor! Frukta er Skyddande Herre, som skapade er av en enda person, skapade av liknande natur hans maka, och från dem båda spred otaliga män och kvinnor; frukta Allāh, genom vilken ni kräver era ömsesidiga (rättigheter) och (frukta) livmodrarna (som bar er): ty Allāh vakar alltid över er. [Sūrah al-Nisā', āyah 1]

O ni som tror! Frukta Allāh som Han bör fruktas, och dö inte utom i ett tillstånd av Islām. [Sūrah Āl-‘Imrān, āyah 102]

O ni som tror! Frukta Allāh, och (alltid) säg ett ord inriktat på det rätta så att Han må göra er uppförande helt och sunt och förlåta er era synder: Den som lyder Allāh och Hans sändebud har redan uppnått den högsta framgången. [Sūrah al-Ahzāb, āyāt 70-71]

Vad gäller det som följer: Sannerligen är det sannaste talet Allāhs Ord och den bästa vägledningen är Muhammads ﷺ vägledning, och de värsta angelägenheterna är nymodigheterna och varje nymodighet är en innovation och varje innovation är en villfarelse och varje villfarelse är i Elden.

Jag önskade att skriva detta som ett komplement till de avhandlingar som cirkulerar bland folket idag — om de olika områdena — särskilt om dyrkan såsom Bön och Fasta, etc. — vilka har gjort det svåra enklare vad gäller religiösa bestämmelser och vägledning därigenom, eftersom det idag kan vara svårt för vissa att läsa, undersöka och extrahera dessa bestämmelser från deras platser i källböckerna — antingen på grund av muslimernas okunnighet eller lättja eller andra världsliga problem.

Jag råder uppriktigt alla muslimer att läsa och undersöka tills de lär känna och förstår sin sanna Din — och jag önskade skriva detta för att komplettera serien av dyrkansformer, särskilt eftersom ingen har individualiserat detta ämne i en avhandling — förutom det som förekommer i referensböckerna som vi har förklarat — men jag har inte funnit detta i form av en avhandling.

Min metod för denna avhandling har varit att inte citera annat än vad som är autentiskt från Profetens ﷺ hadith — om Allāh vill — ordnandes det enligt ordningen för Profetens ﷺ Wudu, och jag har kommenterat några av punkterna om vilka det finns meningsskiljaktighet — angivandes det som är korrekt däri enligt vår uppfattning efter att ha besvarat de andra åsikterna.

Jag ber Allāh att vägleda oss till det som är lämpligt — sannerligen är Han den som har myndighet över det och har makten att göra det.

Definitionen av Wudu

Wudu på det arabiska språket:

Wudu är handlingen, och wudu är det vatten som används därför — och det är också ett verbalt substantiv; eller de är två former av samma ord, båda med betydelsen det verbala substantivet och kanske båda också syftande på det vatten som används.

Wudu i Shari‘ah:

Wudu är att använda rent och renande (Ṭahūr) vatten på vissa kroppsdelar som Allāh ta‘alā har föreskrivit och förklarat.

Föreskriften av Wudu i Kitāb och Sunnah:

Allāh ta‘alā säger:

O ni som tror! När ni förbereder er för bön, tvätta era ansikten, och era händer (och armar) till armbågarna; gnid era huvuden (med vatten); och (tvätta) era fötter till anklarna. [Sūrah al-Mā'idah, 5:7]

1. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Bönen från någon av er som har brutit renheten accepteras inte om han inte gör wudu. [Al-Bukhāri (Fath ul-Bāri, 1/206), Muslim (nr. 225) och andra].

2. Ibn Omar (må Allah vara nöjd med honom) sade: Sannerligen hörde jag Profeten ﷺ säga:

Allāh accepterar inte Bön utan rening, och inte heller Şadaqah från olagligt förvärvad egendom. [Muslim (1/160) och andra].

3. Ibn ‘Abbās (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Sannerligen har jag befallts att göra wudu när jag reser mig för Bön. [Şahih. Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 3760); al-Tirmidhi (nr. 1848), och han förklarade den vara 'hasan-şahih': al-Nasā'i (1/73). Och Shaykh al-Albāni förklarar den vara 'şahih' (Şahih ul-Jāmi', nr. 2333)].

4. Abū Sa'id (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Nyckeln till Bön är rening, dess 'tahreem'[1] är takbir och dess 'tahleel'[2] är att ge salām. [Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 60); al-Tirmidhi (nr. 3); Ibn Mājah (nr. 275) och andra. Förklarad som 'şahih' av Shaykh al-Albāni: (Şahih ul-Jāmi', nr. 5761)].

Wudus Utmärkta Egenskaper

5. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Skall jag inte vägleda er till det varigenom Allāh utplånar synderna och höjer rankerna? De sade: Visst O Allāhs sändebud! Han sade: Att fullborda wudu när det är svårt, och många steg till moskéerna och att vänta på [nästa] Bön efter Bönen, det är 'ar-Ribāṭ' (att försvara gränserna), det är 'ar-Ribāṭ', det är 'ar-Ribāṭ'. [Återberättad av Muslim (1/151) och andra].

6. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ sade:

När den muslimske (eller 'troende') tjänaren gör wudu och tvättar sitt ansikte, lämnar synden av allt han sett med sitt öga med vattnet, eller med den sista droppen av vattnet, och när han tvättar sina händer lämnar synden av allt han sträckt ut sina händer mot med vattnet, eller med den sista droppen av vattnet. Och när han tvättar sina fötter lämnar varje synd som hans fötter vandrat mot med vattnet eller med den sista droppen av vattnet — så att han lämnar ren (klar/ren) från synder. [Återberättad av Muslim (1/148) och andra].

7. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ kom till begravnings gården och sade:

Frid vare med er, de troendes hemvist och vi skall (alla) om Allāh vill snart ansluta oss till er. Jag hade velat ha sett våra bröder! De sade: Är vi inte dina bröder, O Allāhs sändebud? Han sade: Ni är mina Följeslagare och våra bröder är de som ännu inte kommit! De sade: Hur skall du känna igen dem som inte kommit än från din Ummah, O Allāhs sändebud? Han sade: Har ni inte sett att om en man hade en häst med vit bläs och hov jämte en helsvart häst, skulle han inte känna igen sin häst? De sade: Visst, O Allāhs sändebud. Han sade: Så de skall komma med vita bläsar och märken från wudu och jag är framför dem vid Handen ('vattentanken'). Sannerligen skall män drivas bort från mitt 'vattentank' som den vilsegångne kamelen drivs bort från deras samlingsplats. 'Kom'. Så skall det sägas: 'Sannerligen har de gjort förändringar efter dig,' så skall jag säga: Bort, bort.
[Muslim, 249].

8. Abū Umāmah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

När en muslim gör wudu lämnar de synder han begått från hans hörsel och från hans syn och från hans hand och från hans fötter, så när han sitter sitter han ner efter att ha förlåtits.
[Återberättad av Ahmad (5/252) och är hasan].

9. Abū Mālik al-Ash'ari (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Rening är hälften av Īmān. Och 'al-hamdu lillāh' fyller Vågskålarna. Och 'subhānAllāh' och 'al-hamdu lillāh' fyller det som är mellan himmel och jord. Och Bön är ett ljus. Och Şadaqah är ett klart bevis. Och Şabr (tålmod) är ett strålande ljus. Och Qur'ān är ett bevis för eller mot dig. Varje person börjar dagen med att handla för sin egen själ så antingen befriar han den eller förstör den. [Återberättad av Muslim (1/140) och andra].

10. Othmān (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Den som gör wudu och gör det väl, hans synder lämnar hans kropp, till och med kommandes ut under hans naglar.
[Återberättad av Muslim (3/133) och andra].

11. Othmān (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Den som gör wudu på detta sätt — då förlåts alla hans tidigare synder — och hans Bön och hans promenad till moskén är utöver det. [Återberättad av Muslim, 3/113].

12. Ibn Omar (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

När en av er gör wudu och gör det väl, sedan går ut till moskén — utan annat syfte än Bönen — fortsätter hans vänstra fot att utplåna hans onda gärningar och hans högra fot skriver kontinuerligt goda gärningar för honom tills han träder in i moskén. Och om folket visste vad som fanns i nattbönen och Şubh-bönen — skulle de komma till dem även om de var tvungna att krypa. [Återberättad av al-Ṭabarāni i 'al-Mu'jam al-Kabir'. Och Shaykh al-Albāni förklarar den vara ṣahih (al-Şahihah, nr. 454). Och dess innebörd rapporteras av al-Bukhāri och Muslim från Abū Hurayrah's berättelse].

13. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Den som gör wudu och gör det väl sedan går ut — och sedan finner att folket har avslutat Bönen — ger Allāh honom samma belöning som en som hade bett den tillsammans med folket utan att minska något av deras belöning. [Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 564) och al-Nasā'i (nr. 856) och andra. Al-Albāni förklarar den vara 'ṣahih' (al-Şahihah, nr. 6039)].

14. Zayd ibn Khālid al-Juhani (må Allah vara nöjd med honom) berättar att

Profeten ﷺ sade:

Den som gör wudu och gör det väl, sedan ber två rak'ah utan att låta hans sinne vandra i dem — förlåter Allāh honom alla hans tidigare synder. [Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 905) och andra. Al-Albāni förklarar den vara 'hasan' (al-Şahihah, nr. 6041)].

15. Oqbah ibn 'Āmir (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Den som gör wudu och gör det väl, sedan ber två rak'ah med koncentration i dem med sitt hjärta och sitt ansikte — är Paradiset obligatoriskt för honom. [Återberättad av al-Nasā'i. Al-Albāni förklarar den vara 'şahih' (al-Şahihah, nr. 6062)].

16. Othmān (må Allah vara nöjd med honom) sade: Jag hörde Profeten ﷺ säga:

Den som gör wudu för Bön och fullbordar wudu — sedan promenerar till den obligatoriska Bönen och ber den med folket — eller med församlingen — eller i moskén — förlåter Allāh hans synder. [Återberättad av Muslim (1/144) och andra].

17. 'Ali (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ sade:

Att fullborda wudu när det är svårt, och att promenera till moskén, och att vänta på nästa bön efter den föregående (kraftigt) tvättar bort synderna. [Återberättad av al-Ĥākim (1/132) som förklarade den vara şahih enligt Muslims standard. Och al-Haythami sade i 'al-Zawā'id': Den berättas av Abū Ya'lā och al-Bazzār. Och dess berättare håller måttet för al-Bukhāri].

18. Humrān ibn Abān berättar att Othmān bad om vatten för att göra wudu — sedan nämnde hur Profeten ﷺ gjorde wudu. Sedan sade han:

Profeten ﷺ sade i slutet av hadithen: *Den som gör wudu på samma sätt som jag just har gjort wudu sedan reser sig och ber två rak'ah, utan att tänka på andra saker, förlåts hans tidigare synder. [Återberättad av al-Bukhāri (Fath ul-Bāri, 11/213) och Muslim (nr. 226) och al-Nasā'i (1/63)].*

Wudus Beståndsdelar

Al-Niyyah (Avsikten)

Detta är hjärtats fasta beslut att utföra wudu i lydnad till Allāh ta'alās och Hans sändebuds ﷺ befallning. Ibn Taimiyyah (رحمه الله) sade (Majmū'at al-Rasā'il al-Kubrā, 1/243): "Niyyahns plats är hjärtat och inte tungan i alla former av 'ibādah — och det är överenskommet av alla muslimska lärda — Rening, Bön, Zakāt, Şawm, Ḥajj, 'Itq (frigivning av slavar), Jihād, etc. Om han uttryckte med tungan annat än det han avsåg i sitt hjärta — räknas det han avsåg, inte vad han sade. Om han uttalade avsikten med tungan och avsikten inte fanns i hans hjärta, räknas det inte — enligt total enighet bland alla Islāms lärda — så niyyah är den fasta avsikten och beslutet i sig."

19. Som Profeten ﷺ själv förklarade i hadithen berättad av Omar (må Allah vara nöjd med honom) i Şahihayn:

Sannerligen är handlingarna efter avsikten och för var och en finns bara det han avsett... [Fath ul-Bāri, 1/9, och Muslim, 6/48].

Al-Tasmiyyah (Att Nämna Allāhs Namn)

20. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade att Profeten ﷺ sade:

Det finns inget wudu för den som inte nämner Allāhs namn vid det. [Återberättad av Ibn Mājah (nr. 399), al-Tirmidhi (nr. 26), Abū Dāwūd (nr. 101) och andra. Ash-Shaykh al-Albāni säger: hadith Şahih (Şahih ul-Jāmi', nr. 7444)].

Imām Ahmad är i ett av sina två yttranden av åsikten att det är

obligatoriskt i wudu, ghusl och Tayammum. Han följdes i denna åsikt av Abū Bakr, och det är yttrandet av al-Ḥasan (al-Baṣri) och Imām Ishāq — som rapporterat av Ibn Qudāmah i 'al-Mughni' (1/84) och deras bevis är denna hadith.

Ibn Qudāmah tillägger: Om vi antar yttrandet att det är obligatoriskt, är wudu för den som avsiktligt lämnar det inte korrekt eftersom han har lämnat en obligatorisk plikt i Reningen — precis som om han hade lämnat avsikten; och om han lämnade det av glömska är hans rening korrekt. (al-Mughni). Och detta är det yttrande vi anser vara korrekt.

Vad gäller Ibn Taimiyyah (رحمه الله) höll han det vara obligatoriskt om den relaterade hadithen var autentisk — som förekommer i hans Kitāb ul-Īmān — och hadithen är autentisk, så därför är hans åsikt (رحمه الله) att det är obligatoriskt.

21. Al-Bukhāri och Muslim rapporterar från Anas (må Allah vara nöjd med honom) att några av Profetens ﷺ Följeslagare sökte vatten för wudu, så Profeten ﷺ sade:

Har någon av er vatten? Så han lade sin hand i vattnet och sade: Gör wudu i Allāhs namn. Och jag såg vattnet komma ut från mellan hans fingrar tills de alla gjorde wudu. Thābit sade: "Jag sade till Anas (må Allah vara nöjd med honom): Hur många var de? Han sade: Ungefär sjuttio." [Al-Bukhāri, 1/236, Muslim, 8/411, al-Nasā'i, V8].

Vad gäller beviset för det vi har sagt — det är hans ﷺ yttrande: *Gör wudu i Allāhs namn.* Vad gäller dem som säger att det bara är sunnah mu'akkadah baserar de det på att den relaterade hadithen är da'if (Det finns inget wudu...). Men eftersom hadithen är ṣahih som vi har förklarat, finns det inget bevis kvar för dem och beviset är hos oss, och Allāh vet bäst.

Så det är därför obligatoriskt som vi har visat; dock bör den som glömmer nämna Allāhs namn när han kommer ihåg.

Att Tvätta Händerna

22. Humrān (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Othmān bad om

vatten för att göra wudu och tvättade sina händer tre gånger... sedan sade:

Jag såg Profeten ﷺ göra wudu precis som jag har gjort wudu.
[Al-Bukhāri och Muslim, och som föregick].

23. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

När en av er vaknar från sömn, låt honom inte sticka in sin hand i skålen/käret förrän han tvättar den tre gånger eftersom han inte vet var hans hand har tillbringat natten. [Al-Bukhāri (Fath ul-Bāri, 1/229), Muslim och det är hans ordalydelse, eftersom al-Bukhāri inte rapporterar "tre gånger"].

24. Och i hadithen av ‘Abdullāh ibn Zayd (må Allah vara nöjd med honom) frågades han om Profetens ﷺ wudu,

så han bad om en skål med vatten och gjorde wudu från den som Profeten ﷺ gjorde wudu, och han hällde vatten från skålen på sin hand och tvättade den tre gånger. [Al-Bukhāri (al-Fath, 1/255), Muslim, 3/121].

25. Aws ibn Abi Aws berättar från sin farfar (må Allah vara nöjd med honom) som sade:

Jag såg Profeten ﷺ göra wudu och tvätta sina händer tre gånger. [Ahmad (4/9), al-Nasā’i (1/55) — med ṣahih isnād].

Al-Madmadah och Al-Istinshāq

AL-MADMAḌAH: Är att tvätta munnen och röra runt vattnet i den.

AL-ISTINSHĀQ: Är att ta in vatten i näsan och andas in det till dess innersta del.

AL-ISTINTHĀR: Är att driva ut vattnet från näsan efter istinshāq.

Att Tvätta Munnen och Näsan Tillsammans med En Handfull (Vatten)

26. ‘Abdullāh ibn Zayd al-Anṣārī sade att man sade till honom: Utför för oss Profetens ﷺ wudu, så bad han om en kanna med vatten.....tills han sade: Så han tvättade sin mun och näsa med en enda handfull och gjorde det tre gånger. [Al-Bukhāri och Muslim].

Att Tvätta Munnen

27. I hadithen av ‘Amr ibn Yahyā (må Allah vara nöjd med honom) sade han:

Och han tvättade sin mun och näsa med tre handfullar vatten.
[Muslim, 3/123].

Al-Imām al-Nawawī säger: Och i denna hadith finns ett tydligt bevis för den korrekta åsikten att sunnahg vid tvättning av mun och näsa är att det sker med tre handfullar vatten — tvättandes munnen och näsan [tillsammans] med var och en av dem.

28. I hadithen av ‘Ā’ishah (må Allah vara nöjd med honom!) där hon beskriver Profetens ﷺ wudu att han sade:

När du gör wudu, tvätta då din mun. [al-Bayhaqi säger: ‘Dess isnād är ṣāhiḥ.’ Och det innehåller ett tillägg till den tidigare hadithen av ‘Ā’ishah i Abū Dāwūd, nr. 143].

Att Tvätta Näsan och Driva Ut Vattnet

29. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ sade:

När en av er gör wudu, låt honom föra in vatten i sin näsa, sedan driva ut det. [Al-Bukhāri (al-Fath, 1/229), Muslim (nr. 237), Abū Dāwūd (nr. 140)].

30. Att anstränga sig i att sniffa in vattnet så länge man inte fastar rapporteras i hadithen av Laqiṭ (må Allah vara nöjd med honom) som sade: O Profeten ﷺ, informera mig om wudu. Han sade:

Fullborda wudu och gnid mellan fingrarna och ansträng dig i att andas in vattnet i näsan om du inte fastar. [Abū Dāwūd, nr. 142; al-Tirmidhi, nr. 38; al-Nasā'i, nr. 114; Ibn Mājah, nr. 407; och andra]. (Förklarad som ṣahih av Ibn Ḥibbān och al-Ḥākim, och al-Dhahabi höll med om det. Också förklarad som ṣahih av Ibn al-Qaṭṭān, al-Nawawi och Ibn Ḥajar. Se fotnoten i al-Baghawis Sharh al-Sunnah: 1/417].

Det framgår tydligt av dessa två ahādith att tvättning av munnen och näsan båda är obligatoriska (wājib). Ibn Qudāmah säger i 'al-Mughni': Att tvätta näsan och att tvätta munnen är båda obligatoriska i båda formerna av rening — Ghusl och wudu — precis som tvättning av ansiktet är obligatoriskt i båda av dem i madhhabets etablerade syn; och det är yttrandet av Ibn al-Mubārak, Ibn Abi Laylā och Ishāq, och det rapporteras från 'Aṭā'.

Att Ta In Vatten i Näsan med Höger Hand och Driva Ut Det med Vänster

‘Abd Khayr sade:

Vi satt och tittade mot ‘Ali — medan han gjorde wudu — och han förde in i sin mun en handfull vatten med sin högra hand och tvättade sin mun och näsa, sedan drev han ut det från sin näsa med sin vänstra hand — han gjorde det tre gånger, sedan sade: Den som vill se sättet för Profetens ﷺ rening — detta är hans rening. [Återberättad av al-Dārimi. Ash-Shaykh al-Albāni säger i sina noter om al-Mishkāt: Dess isnād är ṣahih].

Att Tvätta Ansiktet

Ansiktet (wajh) bestäms vara allt mellan hårfästets början ner till kinderna och hakan, och upp till öronens start inklusive det som är mellan skägget och örat.

Allāh ta‘alā säger:

O ni som tror! När ni förbereder er för bön, tvätta era ansikten, och era händer (och armar) till armbågarna; gnid era huvuden (med vatten); och (tvätta) era fötter till anklarna. [Sūrah al-Mā'idah, 5:7]

Humrān ibn Abān berättar att Othmān (må Allah vara nöjd med honom) bad om vatten för att göra wudu och nämnde sedan sättet på vilket Profeten ﷺ gjorde wudu. Humrān sade:

Sedan tvättade han sitt ansikte tre gånger. [Al-Bukhāri (al-Fath, 1/312), Muslim (nr. 226)].

Att Låta Vatten Rinna Genom Skägget med Fingrarna

31. Othmān (må Allah vara nöjd med honom) berättar att

Profeten ﷺ brukade låta sina (blöta fingrar) rinna igenom sitt skägg. [Al-Tirmidhi (nr. 31), Ibn Mājah (nr. 430), Ibn Jārūd (s. 43) och al-Ḥākim (1/149) som förklarade dess isnād som ṣahih, liksom Ibn Khuzaymah och Ibn Ḥibbān. Se noten i al-Baghawis Sharh al-Sunnah, 1/421].

32. Anas (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ, när han gjorde wudu, brukade ta en handfull vatten och föra in det under sin haka och gnida det genom sitt skägg och sade: *Detta är vad min Herre — den Store och Upphöjde — har befallt mig att göra.* [Abū Dāwūd (nr. 145), al-Bayhaqi (1/54), al-Ḥākim (1/149). Ash-Shaykh al-Albāni förklarar den vara ṣahih (Şahih ul-Jāmi', nr. 4572)].

Några av de lärda har förklarat att det är obligatoriskt att föra in vatten genom skägget och säger: Om han avsiktligen lämnar det — måste han upprepa (wudu och) bönen. Och detta är yttrandet av Imām Ishāq och Abū Thawr.

De flesta lärda är dock av åsikten att befallningen är en befallning om önskvärdhet (istihbāb) och inte obligatorisk — och att det är tydligare att det som är obligatoriskt är att röra vatten igenom den del av skägget.....så att det når huden undertill. [Al-Khaṭṭābi, 1/56].

Imām Ahmad och Layth och de flesta lärda håller att det är obligatoriskt att röra vatten igenom skägget vid ghusl från Janābah — och inte obligatoriskt i wudu. [‘Awn al-Ma‘būd, 1/247].

Att Tvätta Armarna Inklusivt Armbågarna

Obs: Armarna här som vi befallts att tvätta börjar med fingertopparna och händerna — vilka skall inkluderas i denna tvättning — de varande en del av armen (yad) som vi befallts att tvätta i āyah.

Allāh ta‘alā säger: *O ni som tror! När ni förbereder er för bön, tvätta era ansikten, och era händer (och armar) till armbågarna; gnid era huvuden (med vatten); och (tvätta) era fötter till anklarna.* [Sūrah al-Mā'idah, 5:7]

Humrān ibn Abān rapporterar att Othmān (må Allah vara nöjd med honom) bad om vatten för wudu och nämnde Profetens ﷺ sätt att göra wudu — och Humrān sade: Sedan tvättade han sin högra arm inklusive armbågen tre gånger, sedan den vänstra på samma sätt. [Al-Bukhāri och Muslim som föregick].

Angående inkluderandet av armbågarna i tvättningen av armarna — har lärda skiljt sig: Några av dem säger att de måste inkluderas i denna tvättning, och andra säger att det inte är så. Och denna meningsskiljaktighet beror på deras oenighet om innebörden av ordet "ilā" (till) i āyah — betyder det 'upp till/tills' eller 'upp till och inklusive'?

Den som säger att det betyder 'upp till' inkluderar inte armbågarna i tvättningen — precis som Allāh ta‘alā säger: ...thumma atimmū al-ṣiyāma ilā al-layl: Fullborda sedan er fasta tills natten visar sig; [Sūrah al-Baqarah, 2:187]. Och detta är åsikten hos några av Imām Mālikis följeslagare.

De flesta lärda håller dock uppfattningen att innebörden är 'upp till och inklusive/tillsammans med' — och inkluderar således armbågarna i tvättningen och använder som sitt bevis Allāh ta‘alās yttrande: ...wa yazidkum quwwatan ilā quwwatikum...: ...och tillföra styrka till er styrka; [Sūrah Hūd, 11:52]

33. Beviset i denna fråga är hadithen av Nu‘aym ibn Mijmar som sade: Jag såg Abū Hurayrah göra wudu — han tvättade sitt ansikte och fullbordade wudu, sedan tvättade han sin högra hand tills han nådde överarmen, sedan sin vänstra tills han nådde överarmen — sedan i slutet av hadithen sade han: "Så här såg jag Profeten ﷺ göra wudu." [Muslim, 1/246]

Så det är tydligt från denna hadith, kära läsare, att Profeten ﷺ brukade tvätta armbågarna ytterligare, han brukade öka på det och tvätta en del av överarmen.

34. Jābir (må Allah vara nöjd med honom) sade att när Profeten ﷺ gjorde wudu, skulle han låta vattnet passera över sina armbågar. [Återberättad av al-Dāraquṭni (1/15), al-Bayhaqi (1/56) och andra — Ibn Ḥajar förklarade den vara hasan. Och Ash-Shaykh al-Albāni förklarade den vara ṣahih (Ṣahih ul-Jāmi‘, 4547)].

Att Torka Huvud och Öron samt ‘Imāmah

1. Att torka hela huvudet som Allāh ta‘alā säger: ...wamsahū biru’ūsikum...: ...gnid era huvuden (med vatten) [Sūrah al-Mā'idah, 5:7]

Ibn Qudāmah säger i 'al-Mughni': Några av dem som hävdar att det som befallts att torkas är bara en del av huvudet — hävdar att (Bā') [i versen] betyder "en del av" som om Han hade sagt: "Torka en del av era huvuden." Vi säger dock att i Hans yttrande wamsahū biru'ūsikum är (Bā') som om Han sade angående Tayammum: wamsahū biwujūhikum [Allāh ta‘alā befallar oss att torka ansiktena].

Därför är deras påstående att (Bā') betyder "en del av" felaktigt och okänt för språklärdas. Ibn Burhān säger: 'Den som hävdar att "bā'" betyder "en del av" har förklarat inför språklärda det som de saknar kännedom om.' [al-Mughni, 1/112].

Ash-Shawkāni (رحمه الله) säger i Nayl ul-Awṭār: Det är inte fastställt att det betyder "en del av" och Sibawayh (en av de förnämsta arabiska språklärdas) har nekat det på femton ställen i sin bok. (Nayl ul-Awṭār, 1/193).

35. I hadithen av ‘Abdullāh ibn Zayd (må Allah vara nöjd med honom) finns ett ytterligare bevis för felaktigheten i yttrandet att det betyder "en del av" — i det att Profeten ﷺ torkade sitt huvud med sina två händer, rörandes dem framåt och bakåt — börjandes med framsidan av huvudet och (torkandes) med dem upp till nacken, sedan ﷺ återvände han dem till den plats från vilken han började. [Al-Bukhāri (al-Fath, 1/251), Muslim (nr. 235), al-Tirmidhi (nr. 28) och andra].

2. Att torka öronen: Bestämmelsen för öronen är densamma som för huvudet.

36. Och det är autentiskt rapporterat att Profeten ﷺ sade: *De två öronen är en del av huvudet.* [Återberättad av al-Tirmidhi, nr. 37; Abū Dāwūd, nr. 134 och Ibn Mājah, nr. 444]. (Förklarad av ash-Shaykh al-Albāni vara ṣahih — al-Ṣahihah, 1/36 — och Imām Ahmad var av åsikten att torkning av öronen har samma bestämmelse som torkning av huvudet.)

Vad gäller dem som håller uppfattningen att det är en sunnah har de inget bevis annat än att de betraktar denna hadith som da‘if — den är dock autentisk på grund av en berättarkedja som de inte stötte på, och så är beviset med vårt yttrande — och Allāh vet bäst.

Och bland de lärda som håller att de är en del av huvudet är Ibn al-Musayyib, ‘Aṭā’, al-Ḥasan, Ibn Sirin, Sa‘id ibn Jubayr och al-Nakha‘i och det är yttrandet av al-Thawri och Ahl al-Ra‘y och Imamerna Mālik och Ahmad ibn Ḥanbal.

Att Ta Färskt Vatten för Huvud och Öron

37. Ash-Shaykh al-Albāni säger i ‘al-Ḍa‘ifah’, nr. 995: Det finns inte att finna i Sunnah något som förpliktigar att ta färskt vatten för öronen — därför bör han torka dem tillsammans med vattnet för huvudet — precis som det också är tillåtet att torka huvudet med det vatten som återstår av det för armarna efter tvättning av dem, enligt hadithen av al-Rabi‘ bint Mu‘awwidh att Profeten ﷺ ”torkade sitt huvud med vatten som återstod i hans hand”. [Återberättad av Abū Dāwūd och andra med hasan isnād].

Sättet att Torka

38. Från ‘Abdullāh ibn ‘Amr — om sättet att utföra wudu — sade han: Sedan ﷺ torkade han sitt huvud och förde in sina två pekfingrar i sina öron och torkade baksidan av sina öron med sina tummar. [Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 135), al-Nasā‘i (nr. 140), Ibn Mājah (nr. 422) och autentiserad av Ibn Khuzaymah].

Att Torka Enbart Över ‘Imāmah (Turbanen)

39. ‘Amr ibn Umayyah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Jag såg Profeten ﷺ torka över sin turban och läderstrumpor. [Återberättad av al-Bukhāri (al-Fath, 1/266) och andra].

40. Bilāl (må Allah vara nöjd med honom) rapporterar att Profeten ﷺ torkade över läderstrumporna och huvudbonaden. [Återberättad av

Muslim, 1/159].

Att Torka Över Turbanen och Pannan

41. Al-Mughirah ibn Shu‘bah (må Allah vara nöjd med honom) rapporterar att Profeten ﷺ gjorde wudu och torkade över sin panna och över turbanen och läderstrumporna. [Återberättad av Muslim, 1/159].

Ibn Qudāmah säger i ‘al-Mughni’ (1/310): Och om en del av huvudet är oupptäckt och det normalt är så, är det att föredra att torka över den tillsammans med turbanen — det rapporteras från Ahmad: eftersom Profeten ﷺ torkade över sin turban och panna — som förekommer i hadithen av al-Mughirah ibn Shu‘bah.

Vad gäller mössor/’bönekepsar’, är det inte tillåtet att torka över dem, som Ahmad säger av olika skäl, bland dem: (1) De täcker inte hela huvudet normalt, och binds inte runt det. (2) Det finns ingen svårighet att ta av dem.

Vad gäller kvinnans huvudbonad — det är tillåtet att torka över den eftersom Umm Salamah brukade torka över sin huvudbonad — som rapporterat av Ibn al-Mundhir. (Se ‘al-Mughni’, 1/312).

Att Tvätta Fötterna och Anklarna

Allāh ta‘alā säger: ...wa arjulakum ilā al-ka‘bayn...: ...och (tvätta) era fötter till anklarna [Sūrah al-Mā‘idah, 5:7] [och befäller således tvättning av fötterna och anklarna].

42. Ibn Omar (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ föll bakom oss och kom sedan ikapp oss under en resa, sedan fann vi honom och det var tid för ‘Aṣr — så vi började göra wudu och torka över våra fötter, så han ﷺ ropade med full röst: *Ve anklarna från Elden. (Två eller tre gånger)* [Al-Bukhāri (al-Fath, 1/232) och Muslim, 3/128].

Al-Nawawi säger i sin förklaring av Şahih Muslim efter att ha nämnt hadithen: Muslims (رحمه الله) avsikt med att citera dessa hadith var att bevisa med den skyldigheten att tvätta fötterna — och att torka dem inte är tillräckligt.

43. I hadithen av al-Bukhāri och Muslim från Humrān ibn Abān att Othmān (må Allah vara nöjd med honom) bad om vatten för wudu och sedan

nämnde Profetens ﷺ wudu — sedan sade Humrān: Sedan tvättade han sin högra fot till ankeln tre gånger och sedan sin vänstra fot till ankeln tre gånger.

44. Som Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) gjorde i Muslims berättelse: "Sedan tvättade han sin högra fot tills han nådde skenbenet, sedan tvättade han den vänstra foten tills han nådde skenbenet" och i slutet av hadithen sade: *Detta är vad jag såg Profeten ﷺ göra.* [Muslim, 1/246].

Från denna hadith — O muslimske broder — blir det tydligt att anklarna ingår i denna tvättning som det framgår av hans yttrande 'tills han nådde skenbenet'.

45. Al-Mustawrad (må Allah vara nöjd med honom) sade: När Profeten ﷺ gjorde wudu, förde han in vattnet mellan sina tår med sin lillfinger. [Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 148), al-Tirmidhi (nr. 40) och Ibn Mājah (nr. 446). Förklarad som 'ṣahih' av al-Albāni].

Al-Şan'āni säger i 'Subul al-Salām' efter att ha citerat denna hadith: Det är ett bevis för skyldigheten att torka mellan tårna — och detta förekommer också i hadithen av Ibn 'Abbās som vi har antytt — som rapporteras av al-Tirmidhi, Ahmad, Ibn Mājah och al-Ḥākim — och autentiserad av al-Bukhāri. Och det görs med lillängern. (Se 'Subul al-Salām', 1/48).

46. Och Laqīṭ ibn Şabarah sade: Profeten ﷺ sade: *Fullborda wudu och torka mellan Aṣābi' (fingrar och/eller tår).* [Abū Dāwūd (nr. 142), al-Tirmidhi (nr. 37), al-Nasā'i (nr. 114), Ibn Mājah (nr. 407), al-Ḥākim (1/148). Al-Albāni säger: Ṣahih.]. Al-Şan'āni säger: Det betyder tydligt både fingrar och tår och visas tydligt i hadithen av Ibn 'Abbās. [Subul al-Salām, 1/47].

Svaret till Dem som Följer Torkning av Fötterna Utan Tvättning

(1) Att torka fötterna utan att ha något på foten är inte fastställt från Profeten ﷺ. Vad gäller deras användande som bevis av läsningen av Āyah: wamsahū biru'ūsikum wa arjulikum ilā al-ka'bayn: gnid era huvuden och era fötter till anklarna...[Sūrah al-Mā'idah, 5:7] läsandes (arjulikum) — och sägandes att fötterna således kopplas till (befallningen att torka) huvudena — och detta är inte korrekt, snarare kopplas de till (befallningen att tvätta) händerna. Vad gäller läsningen av ordet (arjulikum) med Kasra på lämen — säger al-Şan'āni: Det är för torkning över läderstrumporna — som visas av Sunnah — och detta är den bästa tolkningen för denna

specifika recitation. (Al-Subul, 1/58).

(2) Qur'ān skall inte förklaras enligt det mänskliga intellektet — särskilt i dyrkansangelägenheter som Şalāt och wudu, etc. — utan av Sunnah som förklarar denna Pelare. Och det finns många sådana exempel i Qur'ān som Profeten ﷺ förklarade med sina yttranden — och från detta är tvättning av fötterna — och dess bevis från Sunnah har föregått.

(3) Om de vill använda intellektet säger vi till dem: Fotsulan har mer rätt att torkas än ytan (deras yttrande om torkning av ytan), och om de säger: Vad sägs om strumporna? Vi säger: Det är fastställt från Profeten ﷺ precis som tvättning av foten också är fastställt i Sunnah.

(4) Att lämna ut ett av två verb och nöja sig med ett av dem, som araberna, när två verb kommer tillsammans med liknande innebörd och följs av saker relaterade till dem, gör det tillåtet att nämna bara ett av de två verben och koppla de saker som relaterar till det andra till de som relaterar till det första som nämns — enligt vad ordalydelsen kräver, tills det är som om de två är partners vad gäller verbet, som poeten sade: Jag matade det med hö och kallt vatten. Och vad som menas är: Jag matade det med hö och gav det kallt vatten att dricka.

(5) Yttrandet av al-Zajjāj (en stor språklärde): Det är tillåtet att ordalydelsen (arjulikum) har innebörden av 'tvätta fötterna' eftersom ordalydelsen (ilā al-ka'bayn) förmedlar den innebörden — eftersom nämnandet av en gräns antyder tvättning precis som Allāh ta'alā säger ilā al-marāfiq [det vill säga gränsen för armbågarna är för tvättning] men om torkning åsyftas, skulle det inte finnas något behov av att nämna en gräns precis som Allāh ta'alā säger wamsahū biru'ūsikum utan att nämna någon gräns (för torkning av huvudet) och vidare kan termen torkning användas för att betyda tvättning. (Al-Mirqāt, 1/400).

(6) Och vidare har den stora majoriteten av lärda enats om att det är obligatoriskt att tvätta fötterna och det rapporteras — och når nivån av mutawātir från Profeten ﷺ som al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar säger; och vidare är det inte fastställt att någon av Şahābah skiljde sig angående det — utom vad som rapporteras från 'Ali, Ibn 'Abbās och Anas (må Allah vara nöjd med honom) — och det är fastställt att de gick tillbaka från det. (Al-Mirqāt, 1/400).

47. Och Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) rapporterar att Profeten ﷺ kom till kyrkogården och sade: ...de skall komma på Domens

Dag med sina bläsar lysande från wudu (Det har föregått, nr. 7). Det vill säga Profeten ﷺ skall känna igen dem från spåren av tvättningen, vad gäller dem som inte tvättar skall han inte känna igen dem på Domens Dag.

Ibn Hajar säger: Och det är fastställt att detta lysande av ansikten, händer och fötter är speciellt för den muslimska Ummahn.

Andra Aspekter av Wudu

Siwāk

Siwāk är det med vilket munnen borstas. Och det kallas också Miswāk, pluralis: Sūk. Och siwāket kommer från Arāk-trädet och det är ett välkänt träd. Abū Ḥanifah sade: Det är det bästa av de träd vars kvistar används för att borsta tänderna... doftandes av mjölk. Abū Ziyād sade: Från det tas tandpinnar — från dess kvistar och rötter — och den bästa delen för det är dess rötter, och det sprider sig brett.... Och Ibn Shamil: Arāk är ett högt fintskjutande grönt träd med många blad och grenar, med svagt trä och växandes i hålor — miswākar tas från det, det varande ett av citrusträden. Dess singularis är Arāk och dess pluralis Arā'ik. (Lisān ul-'Arab, 268).

Det är mustahabb (önskvärt) att använda siwāk vid många olika tillfällen som det är fastställt från Profeten ﷺ att han brukade använda siwāk vid varje Bön, och före läsning av Qur'ān, och före sömnen och vid uppvaknandet, och när andedräkten förändras — vare sig fastandes eller inte — eller vare sig det är i början av dagen eller på eftermiddagen, och det är en dyrkansform som är lätt, så observera den, O min muslimske broder.

48. Och också vid wudu, som Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ sade: *Om jag inte fruktade att orsaka svårighet för min Ummah skulle jag ha befallt dem att använda siwāk vid varje wudu.* [Återberättad av al-Tirmidhi (nr. 22) som sade: Ḥasan Şahih, och Mālik (nr. 123), Ahmad (4/116), Abū Dāwūd (nr. 37) och andra. Al-Albāni förklarade den vara şahih (Takhrij ul-Mishkāt, nr. 390)].

49. Och 'Ā'ishah (må Allah vara nöjd med honom!) berättar att Profeten ﷺ sade: *Siwāk är ett medel för att rena munnen och tillfredställa Herren.* [Al-Bukhāri rapporterar det i mu'allaq form — sammanbundet av Ahmad, al-Nasā'i, Ibn Khuzaymah och Ibn Ḥibbān].

Al-Dalk (Att Gnida Vattnet över Kroppsdelarna)

Detta är en del av wudu autentiskt rapporterat från Profeten ﷺ. Al-Mustawrad ibn Shaddād sade: Jag såg Profeten ﷺ när han gjorde wudu gnida sina tår med sin lillfinger. [Şahih som föregick].

50. ‘Abdullāh ibn Zayd (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ gjorde wudu och sade: *Gnid på detta sätt.* [Se Nayl ul-Awṭār, 4/39].

51. Han (må Allah vara nöjd med honom) berättar också att Profeten ﷺ gjorde wudu med två tredjedelar av en mudd[3] (vatten) och gned över sina underarmar. [Ibn Khuzaymah (nr. 118), och dess isnād är Şahih — och al-Ḥākim (1/161) rapporterar det via Yahyā ibn Abi Zā'idah].

Att Utföra Wudu i den Ordning som Nämns i Āyah

Vad gäller vad som berättas angående 'ordningen' som nämns i Āyah, finns det inget som contradicts det — och denna ordning är obligatorisk (wājib) och det sägs: Sunnah. [Se Fiqh al-Imām Sa'īd ibn al-Musayyib, 1/64].

Vad gäller vad som relateras angående Profetens ﷺ wudu, har det rapporterats ibland utom den vanliga ordningen. Och beviset är:

52. Al-Miqdām ibn Ma'di Karib sade: Jag kom till Profeten ﷺ med vatten för wudu, så han tvättade sina händer tre gånger, sedan tvättade han sitt ansikte tre gånger, sedan tvättade han sina underarmar tre gånger, sedan tvättade han sin mun och näsa tre gånger, sedan torkade han sitt huvud och öron — deras utsidor och insidor — och tvättade var och en av sina fötter tre gånger. [Ahmad (4/132), Abū Dāwūd (1/19) med Şahih isnād. Ash-Shawkāni (1/115) sade: Dess isnād är gott, och det rapporteras av al-Ḍiyā' i 'al-Mukhtārah'. Och al-Albāni registrerar det i 'al-Şahihah', nr. 261].

Så detta är ett bevis på att han ﷺ inte alltid höll sig till den vanliga ordningen — och detta är ett bevis på att det inte är obligatoriskt — dock visar hans att mestadels hålla sig till den att det är Sunnah. Och Allāh vet

bäst.

Al-Suyūṭi säger som rapporterat från honom i '‘Awn al-Ma‘būd' (1/48): Det används som bevis — det vill säga den ovannämnda hadithen — av den som säger att det inte är obligatoriskt att hålla sig till den vanliga ordningen i wudu eftersom han tvättade sin mun och näsa efter tvättning av sina armar.

Författaren av '‘Awn al-Ma‘būd' säger: Denna berättelse är 'shādhdh'[4] — och därför inte att tas som motsättning till de etablerade berättelserna som lägger tvättningen av mun och näsa före tvättning av ansiktet.

Jag säger: Meningsskillnaden bland de lärda här gäller de delar av wudu som är Sunnah. Vad gäller de obligatoriska plikterna — är de enligt den ordning som nämns i den ädla Āyah, och det bästa är att utföra alla handlingar på det sätt som nämns i majoriteten av ahādith — och Allāh vet bäst.

Al-Muwālāt (Att Tvätta Varje Del Direkt Efter den Föregående — Utan Tidsgap Emellan)

Inget annat än detta är fastställt från Profeten ﷺ. Det är dock fastställt att Ibn Omar (må Allah vara nöjd med honom) urinerade inom marknaden, sedan gjorde wudu och tvättade sitt ansikte och händer och torkade sitt huvud, sedan kallades han för att be över en Janāzah, så han gick in i moskén och torkade sedan över sina läderstrumpor, sedan bad han över den. [Återberättad av Mālik (nr. 72) och al-Bayhaqi (1/84). Och 'Aṭā' såg inget fel i att lämna sådana glapp vid wudu och det är yttrandet av al-Ḥasan, al-Nakha'i och det bättre rapporterade av al-Shāfi'is två yttranden].

Att Börja med Höger

Det vill säga att tvätta den högra handen före den vänstra — och likaså fötterna.

53. 'Ā'ishah (må Allah vara nöjd med honom!) sade: Profeten ﷺ brukade vilja börja med höger vid påtagning av skor, vid kammande av sitt hår, vid rening och i alla sina angelägenheter. [Al-Bukhāri (al-Fath) 1/235, Muslim (nr. 267) och andra].

54. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att Profeten ﷺ sade: *När ni klär er och när ni gör wudu, börja då med höger.* [Abū Dāwūd (4141), al-Tirmidhi (1766), al-Nasā'i (402). Al-Albāni förklarar den

vara ṣahih].

Att Hushålla med Vatten och Inte Vara Slösaktig

55. Anas (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ brukade göra wudu med en mudd (vatten) och göra ghusl med en ṣā' eller upp till fem muddar. [Muslim (1/156) och andra]. En ṣā' är lika med fyra muddar. (En mudd är den mängd vatten som ryms i de två händerna kupade tillsammans.)

Om du betänker denna hadith väl, O min muslimske broder, skulle du skämmas över vad några människor gör nuförtiden — en av dem öppnar vattenkranen och gör wudu och ibland talar med sin följeslagare medan vattnet rinner ut — vilket slöseri! Så den som gör det bör frukta Allāh och komma ihåg denna hadith och hålla den i åtanke och följa Sunnah vad gäller att använda vattnet sparsamt och inte vara slösaktig — och här framgår det sanna följet av Profeten ﷺ och den sanne muslimens övertygelse. Det är från Sunnah för den muslim som vill göra wudu att ha med sig en behållare stor nog för en mudd vatten — för att tvinga sig själv att återvända till följet av Sunnah.

Du'ā' efter Wudu

56. Omar ibn al-Khaṭṭāb (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade: *Ingen av er gör wudu och fullbordar wudu sedan säger: Ashhadu allā ilāha illā Allāhu wahdahu lā sharika lahu wa-ashhadu anna Muhammadan 'abduhu wa rasūluhu (Jag vittnar om att ingen har rätt att dyrkas utom Allāh, och att Muhammad är Hans tjänare och sändebud) utom att alla åtta Paradisets Portar öppnas för honom — så att han träder in genom vilken han vill.* [Återberättad av Muslim (nr. 234), Abū Dāwūd (nr. 169), al-Tirmidhi (nr. 55), al-Nasā'i (nr. 148), Ibn Mājah (nr. 470)].

Och al-Tirmidhi lägger till ett autentiskt tillägg till det: *Allāhumma ij'alni min al-tawwābin wa-ij'alni min al-mutaṭahhirin* (O Allāh, gör mig till en av dem som ständigt ångrar sig till Dig och av dem som renar sig.) [Förklarad som Ṣahih av al-Albāni].

57. Abū Sa'īd al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade: *Den som gör wudu sedan vid avslutandet av wudu säger: Subhānaka Allāhumma wa bihamdika ashhadu allā ilāha illā anta astaghfiruka wa atūbu ilayk (Jag förklarar Dig fri från alla brister min Herre och allt lov tillkommer Dig och jag vittnar om att det inte finns någon*

värdig att dyrkas utom Dig. Jag söker Din förlåtelse och vänder mig till Dig) — det skrivs på ett pergament, sedan förseglas och öppnas inte förrän på Domens Dag. [Återberättad av Ibn al-Sunni i "Amal al-Yawm wal-Laylah", nr. 30. Förklarad som Şahih av al-Albāni].

Att Tvätta Varje Kroppsdel En Gång

58. Ibn ‘Abbās (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ gjorde wudu (tvättandes varje del) en gång. [Al-Bukhāri (al-Fath) 1/226].

Att Tvätta Varje Kroppsdel Två Gånger

59. ‘Abdullāh ibn Zayd berättar att Profeten ﷺ gjorde wudu (tvättandes varje del) två gånger. [Al-Bukhāri (al-Fath) 1/226].

60. I hadithen av Othmān (må Allah vara nöjd med honom) registrerad av al-Bukhāri och Muslim, tvättade han ﷺ var och en av delarna tre gånger.

Så från dessa ahādith framgår det för oss att, som det är välkänt för den stora majoriteten av lärda, att tvätta varje kroppsdelsdel en gång är obligatoriskt — och den andra och tredje tvättningen är Sunnah — och det är bättre att göra likaså i enlighet med Profetens ﷺ Sunnah. [‘al-Majmū‘ av al-Nawawi, 1/229].

Önskvärdheten av att Göra Wudu för Varje Bön

Al-Ḥāfiẓ säger i ‘al-Fath’ (1/172) i frågan ‘Att göra wudu utan att ha brutit det’:

61. Anas (må Allah vara nöjd med honom) säger: Profeten ﷺ brukade göra wudu för varje bön. Jag sade: Vad brukade ni (Şahābah) göra? Han sade: Ett wudu räckte för oss tills dess att vi bröt det.

Denna hadith är ett bevis på att vad som generellt avses är den obligatoriska Bönen.

Al-Ṭahāwi säger: Det kan vara att det var obligatoriskt för honom ﷺ specifikt — sedan upphävdes det på Erövringsdag genom hadithen av Burayda — det vill säga vad Muslim rapporterar — att han ﷺ bad alla Böner på Erövringsdag med ett wudu och att Omar (må Allah vara nöjd med honom) frågade honom om det, så han ﷺ sade: *Jag gjorde det*

avsiktligen. Eller det kan vara att han ﷺ brukade göra det av önskvärdhet enbart, sedan fruktade att det kunde tänkas vara obligatoriskt och därför lämnade det för att visa tillåtligheten av det.

Jag säger: Resultatet är att wudu för varje Bön är mustahabb och att be alla Böner med ett wudu är tillåtet — och Allāh vet bäst.

Den Som Inte Är Säker på om Han Brutit Wudu eller Inte Förlitar Sig på Det Han Är Säker På

Om den som vet att han har gjort wudu sedan inte är säker på att han har brutit det — behåller han sitt wudu. Och den som vet att han har gjort det som bryter wudu och tvivlar på om han har gjort wudu därefter — har inte wudu. I varje fall förlitar han sig på det han är säker på före det han tvivlar på — och han kastar bort tvivlet. Och detta är yttrandet av den stora majoriteten av lärda — och det är yttrandet av Abū Ḥanifah, al-Shāfi‘i och Ahmad. [‘al-Mughni’, 1/193, och Fiqh ul-Awzā‘i, 1/56].

62. Och beviset för detta är vad som är fastställt från Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) som sade: Profeten ﷺ sade: *Om en av er känner något i sin mage och inte är säker på om något (vind) kom ut ur den eller inte — låt honom inte lämna moskén förrän han hör ett ljud eller finner en lukt.* [Muslim (Sharh al-Nawawi, 4/51), ‘Āridat ul-Ahwadhi Sharh al-Tirmidhi, 1/79].

Så hadithen är ett bevis på att saker förblir i sitt ursprungliga tillstånd tills det finns säkerhet om en förändring i det, och tvivel skadar inte det — så den som är säker på att ha gjort wudu och tror att han kan ha brutit det, förblir med wudu.

En Mans och Kvinnas Tvättning från Ett Enda Kär!

63. Ibn ‘Abbās (må Allah vara nöjd med honom) berättar att en av Profetens ﷺ hustrur tog ett ghusl från Janābah sedan såg Profeten ﷺ som var på väg att ta ett ghusl från det återstående vattnet — så hon informerade honom om att hon hade gjort ghusl därav — så Profeten sade: *Ingenting gör vattnet orent.* [Återberättad av Abū Dāwūd (nr. 67), och al-Nasā‘i (nr. 326), och al-Tirmidhi som förklarade den vara hasan ṣahih, och Ibn Mājah (nr. 370)].

Ibn ‘Abd al-Barr säger: Det finns inget i Shari‘ah som hindrar var och en av dem från att tvätta med det vatten som återstår från den andre — antingen tillsammans eller den ene efter den andre, och detta är yttrandet

av lärda från de olika länderna och den stora majoriteten av lärda — och ahādithen om det är Mutawātir. (Al-Istidhkār, 1/373).

Att Göra Wudu efter att ha Ätit Kamelkött

64. Jābir ibn Samurah (må Allah vara nöjd med honom) berättar att en man frågade Profeten ﷺ: Skall jag göra wudu på grund av fårkött? Han ﷺ sade: *Om du vill, gör wudu, och om du vill, gör inte wudu.* Han sade: Skall jag göra wudu från kamelkött? Han ﷺ sade: *Ja, gör wudu från kamelkött.* Han frågade: Får jag be i fårfållor? Han ﷺ sade: *Ja.* Han frågade: Får jag be i kamelstall? Han ﷺ sade: *Nej.* [Återberättad av Muslim, 1/189].

Att Torka Kroppslarna efter Rening

Othmān ibn ‘Affān, al-Ḥasan ibn ‘Ali, Anas ibn Mālik, al-Ḥasan al-Baṣri, Ibn Sirin, ‘Alqamah, al-Aswad, Masrūq, al-Ḍahhāk, ‘Abdullāh ibn al-Ḥārith, Abū Ya‘lā, Abū al-Ahwaṣ, al-Sha‘bi, al-Thawri, Ishāq, Ibn Omar i en berättelse, och Abū Ḥanifah, Mālik, Ahmad och Shāfi‘i-Madhhabn i ett yttrande säger alla att det är tillåtet efter både wudu och ghusl att torka kroppsdelarna. Och deras bevis är vad ‘Ā’ishah (må Allah vara nöjd med honom!) rapporterar — hon sade: Profeten ﷺ hade en trasa som han brukade torka sig med efter att ha gjort wudu. [Återberättad av al-Tirmidhi som förklarade den vara da‘if]. Sedan konstaterar al-‘Ayni att al-Nasā’i registrerar den i ‘al-Kunā’ med ṣahih isnād.

Jag säger: Och den har andra berättelser som stöder och stärker den. (Se Fiqh al-Imām Sa‘id, 1/70). Al-Albāni förklarar hadithen vara hasan. (Ṣahih ul-Jāmi‘, 4706).

65. Salmān al-Fārsi berättar att Profeten ﷺ gjorde wudu, sedan vände upp en ylledräkt han hade och torkade sitt ansikte med den. [Återberättad av Ibn Mājah (nr. 468)]. I al-Zawā’id sägs det: Dess isnād är ṣahih.

Jag säger: I dess isnād är al-Wadin ibn ‘Aṭā’ som är ṣadūq men har dåligt minne som al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar säger i ‘Taqrīb al-Tahdhib’, så dess isnād är da‘if!! — men den stärks av den föregående hadithen av ‘Ā’ishah till nivån av hasan — och Allāh vet bäst.

Några andra håller att det är makrūh att torka kroppsdelarna efter Rening och deras bevis är:

66. Vad som är fastställt från Maymūnah (må Allah vara nöjd med honom!) som beskrev Profetens ﷺ ghusl från Janābah och sade: Sedan förde jag till honom en trasa men han vägrade den. [Al-Bukhāri, och Muslim — och ordet är hans].

Det sista ordet: Är att torkning av kroppsdelarna är en av de önskvärda handlingarna som visas av hadithen av ‘Ā’ishah (må Allah vara nöjd med honom!) — vad gäller yttrandet att det är makrūh är det inte acceptabelt eftersom Maymūnahs (må Allah vara nöjd med honom!) yttrande ”men han vägrade den” inte uppgår till det faktum att det är makrūh — och Allāh vet bäst.

De Saker som Bryter Wudu

(1) Det som Kommer Ut från de Två Privata Delarna (Fram och Bak)

Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Allāh accepterar inte bönen från någon av er som begått hadath förrän han gör wudu. [Al-Bukhāri (al-Fath, 1/206) och Muslim (nr. 245)].

67. Al-Nawawi säger i ‘al-Majmū’ (2/3): Vad gäller det som kommer ut från de två privata delarna — bryter det wudu enligt Allāh ta‘alās yttrande: *Aw jā’a ahadukum min al-ghā’iṭ...: eller en av er kommer från naturens väg...[Sūrah al-Mā’idah, 5:7] tillsammans med hans ﷺ yttrande: Det finns inget wudu utom från ett ljud eller en lukt. [Şahih och har föregått (Şahih ul-Jāmi‘ (7443))].*

Han tillägger: Så det som kommer ut från framsidan eller baksidan av en man eller kvinna bryter wudu — vare sig det är exkretion eller urin eller vind — eller en mask eller var eller blod eller stenar eller vad som helst och det är ingen skillnad i det för något som händer normalt eller sällan.

(2) Fast Sömn[5]

68. ‘Ali ibn Abi Ṭālib (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Ögat är dragsnöret för ändtarmen, så den som sover låt honom göra wudu. [Abū Dāwūd (nr. 203), Ibn Mājah (nr. 477), Ahmad. Förklarad som Şahih av al-Albāni].

I hadithen finns ett bevis på att sömn inte i sig är något som bryter wudu, dock bryts Reningen om det är möjligt för något att komma ut från ändtarmen — men om det är begränsat, t.ex. genom att sitta plant på marken, är det inte fallet.

(3) Att Bli Medvetlös — Annat än Sömn

Det vill säga att 'intellektet' försvinner på något sätt på grund av galenskap eller svimning eller berusning — eftersom han i detta tillstånd inte vet om hans wudu är brutet eller inte. Detta är yttrandet av den stora majoriteten av lärda. (Sharh Şahih Muslim (4/74) och al-Mughni (1/164)).

(4) Att Röra vid de Nakna Privata Delarna

69. Abū Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ sade:

Om en av er rör vid sin penis och det inte finns någon slöja mellan honom och den och inget täcke, har wudu blivit obligatoriskt för honom. [Al-Ḥākim (1/138) och andra]. (Al-Albāni säger: hadith Şahih.)

(5) Att Röra vid Penisen

70. Busrah (må Allah vara nöjd med honom!) sade: Profeten ﷺ sade:

Om en av er rör vid sin penis, låt honom göra wudu. [Al-Tirmidhi (1/18) som sade att det är hasan şahih. Och också förklarad som Şahih av Ahmad, al-Bukhāri och Ibn Ma'in (Lum'āt al-Tanqih Sharh Mishkāt al-Masābih, nr. 319). Andra berättar det också som autentiskt].

71. Ṭalq ibn 'Ali (må Allah vara nöjd med honom) sade: Profeten ﷺ frågades om en mans rörande vid sin penis. Skall han göra wudu? Han ﷺ

sade:

Och är det annat än en del av honom? [Al-Tirmidhi (nr. 85) och han sade: Och detta är det bästa av vad som rapporterats i detta avseende]. Al-Albāni säger: Dess isnād är Şahih, och detta (åsikten att det inte bryter wudu) är fastställt som yttrandet hos en grupp Şahābah, från dem: Ibn Mas‘ūd, ‘Ammār ibn Yāsir, och på grund av dessa gav Imām Ahmad valet mellan detta och det föregående. Shaykh al-Islām Ibn Taimiyyah harmoniserade de två och tog det första till att mena om han rörde vid det med begär och detta vid rörandet utan begär — och det finns i denna hadith det som ger det intrycket och det är hans ﷺ yttrande 'en del av honom'. [Al-Mishkāt al-Masābih, noter om nr. 319 och 320].

(6) Att Röra vid en Kvinna med Begär:

72. En mans rörande vid en kvinna utan begär bryter inte wudu. ‘Ā’ishah (må Allah vara nöjd med honom!) säger:

Profeten ﷺ bad och jag låg framför honom som framför en Janāzah, så när han ville prostra drog jag upp mitt ben. [Al-Bukhāri och Muslim].

73. Och på samma sätt bryter en kvinnas rörande vid en man utan begär inte wudu som det är fastställt från ‘Ā’ishah (må Allah vara nöjd med honom!):

Jag fann inte Profeten ﷺ en natt så jag försökte finna honom med min hand — och min hand föll på hans fötter som var upphöjda när han bad i prostration. [Muslim (3/203) och al-Nasā’i (1/101)].

Så vi ser från dessa två ahādith att enbart rörande inte bryter wudu — och Allāh vet bäst.

Författaren av ‘al-Ta‘liqāt al-Salafiyyah’ om Sunan av al-Nasā’i (1/23)

säger angående ”han knuffade mig med sin fot”: Det är välkänt att det är ett rörande utan begär. Och så använder författaren det som bevis på att rörande utan begär inte bryter wudu. Vad gäller rörande med begär — är dess bevis att wudu inte bryts tills ett bevis etableras att det faktiskt bryter det — och detta är nog som bevis för att visa att det inte bryter wudu för den som håller den åsikten — och utöver det är ett ytterligare bevis på att det inte bryter wudu hadithen om kyssande — eftersom kyssande normalt inte är fritt från rörande med begär.

Författaren av ’Awn al-Ma’būd’ (1/69) säger angående hennes yttrande ”han kysste mig och gjorde inte wudu” — Det innehåller ett bevis på att rörande vid en kvinna inte bryter wudu eftersom kyssande är en del av rörande och Profeten ﷺ gjorde inte wudu (före bön). Och detta (att rörande vid en kvinna även med begär inte bryter wudu) är yttrandet av ‘Ali och Ibn ‘Abbās och ‘Aṭā’ ibn Ṭāwūs, och Abū Ḥanīfah och Sufyān al-Thawri. Och denna hadith är (i sig) da’if men stöds av andra berättelser. Och det är mursal — dock sammanbinder al-Dāraquṭni det — och det är (därför) en autentisk (ṣahih) hadith inshā’Allāh. (Se Naṣb al-Rāyah, 1/70).

Författaren av ‘al-Mughni’ (1/190) säger: Rörandet är inte i sig något som bryter wudu men bryter wudu eftersom det leder till utsöndring av prostatatisk vätska eller säd — så det tillstånd som leder till brutande av wudu beaktas — och det är när det finns begär.

Sammanfattning: När en man och kvinna är säkra från att något utsöndras som bryter wudu — bryts inte deras wudu; och det är att föredra att vara på den säkra sidan, eftersom de kanske inte är säkra från sådana utsöndringar i tillståndet av begär — och Allāh vet bäst.

Avslutning

Detta är vad Allāh ta’alā har gjort lätt för oss att samla om wudu och dess bestämmelser, så vi hoppas från Allāh den Högste, den Allsmäktige, att vi har kunnat göra ämnet rättvisa — och vi hoppas att varje lärd omtänksam broder som stöter på något i vår skrift som är felaktigt täcker över det och ger uppriktig råd. Och det är Allāh som skänker framgång.

Slutnoter

[1] Det som gör normala handlingar, såsom ätande och talande, förbjudna däri.

[2] Det som gör normala handlingar tillåtna igen.

[3] Den mängd som ryms i de två händerna placerade ihop.

[4] En berättelse vars isnād är autentisk men motsäger det som är bättre etablerat.

[5] Khilāf (meningsskiljaktighet) bland lärda — Att sömn i sig är något som bryter wudu. Ḥadith "utom från urin eller exkretion eller sömn"... och vidare, denna hadith i sig är ett bevis för detta yttrande.

Översatt av: Abu Ahmad